

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

8 februari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN
PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDERING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Eeckhout tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de mogelijke invoering van een nieuwe milieuheffing op NOx-uitstoot	1
Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ernstige bodem- en grondwaterverontreiniging in de omgeving van de Laak en de Winterbeek en de verantwoordelijkheid van Tessenderlo Chemie	2
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toepassing van artikel 14 van het nieuwe mestdecreet	5
Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de termijnoverschrijding bij beroepsbeslissingen inzake milieuvergunningen	7
Vraag om uitleg van mevrouw Linda Vissers tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aanpak van de blootstellingsonderzoeken en de milieuverontreiniging in Noord-Limburg	9

Waarnemend voorzitter: de heer Erik Matthijs

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Eeckhout tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de mogelijke invoering van een nieuwe milieuheffing op NOx-uitstoot

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de minister, tijdens de vrij rustige nieuwjaarsperiode slaagde u erin de krantenkoppen te halen met de weinig veelbelovende titel “Peeters denkt aan nieuwe milieuheffing”.

Indien Vlaanderen in 2010 de Europese norm van 58,3 kiloton per jaar wil halen, dan moeten er extra maatregelen komen. Volgens een recente studie van VITO stevent Vlaanderen af op een stikstof- of NOx-uitstoot van 63,4 kiloton. Dat is ruim 10 percent boven de Europese norm.

Mijnheer de minister, ik las in de pers dat u denkt aan een heffing van 1,75 euro per kilogram NOx-uitstoot. Dat zou voor alle getroffen bedrijven een totale heffing van ongeveer 58 miljoen euro betekenen. De opbrengst van deze heffing zou na verrekening van de kosten terugvloeien naar bedrijven die extra investeren in het verder terugdringen van de NOx-uitstoot.

Ik ben niet tegen het principe ‘de vervuiler betaalt’ maar ik zou u toch willen vragen of er geen betere instrumenten bestaan dan een extra heffing voor de bedrijven. De Vlaamse bedrijven hebben het al niet gemakkelijk. Die extra heffing zou de concurrentiekracht en de rendabiliteit van onze bedrijven niet ten goede komen.

Mijnheer de minister, bestaan er geen andere mogelijke maatregelen dan een nieuwe heffing? U zou die heffing bespreken met de SERV. Hoe zijn de besprekingen verlopen?

De heer Erik Matthijs: Mevrouw Eeckhout, ik steun u wanneer het erop aankomt de bedrijven en de werkgelegenheid te verdedigen. Wat de emissies betreft, leveren de bedrijven al heel wat inspanningen. Ik denk dan aan de benchmarkconvenants en aan de inspanningen die de chemische en petrochemische industrie al heeft geleverd. Dat blijkt uit allerlei statistieken. Anderzijds moeten we voldoen aan de Europese norm. In dat opzicht lijkt een regulerende heffing, een heffing die een bepaald doel heeft en dus geen financieringsheffing is, een van de mogelijkheden.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Eeckhout, u hebt gelijk. Ik overweeg inderdaad een heffing in toe voeren voor de NOx-uitstoot van de bedrijven.

Deze heffing zou kaderen in de uitvoering van de Europese NEC-richtlijn die aan de lidstaten van de EU emissieplafonds oplegt voor NOx, maar ook voor zwaveldioxide of SO₂, vluchtige organische stoffen of VOS en ammoniak of NH₃. In België werden deze plafonds verder opgesplitst in een Belgisch plafond voor transport en drie plafonds voor de stationaire bronnen in elk gewest.

Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan het programma dat in het kader van deze richtlijn moet worden opgesteld en waarin wordt aangegeven hoe de lidstaten aan deze plafonds zullen voldoen. Uit dit programma blijkt dat Vlaanderen geen problemen heeft met de plafonds voor SO₂, VOS en NH₃. Om het NOx-plafond te halen, zijn echter wel bijkomende maatregelen nodig.

Voor het uitwerken van emissieprognoses en het verzamelen van informatie over bijkomende maatregelen heeft mijn administratie een uitgebreid studieprogramma opgezet. Ook de industrie werd daarbij betrokken.

Op basis van de studieresultaten voerde mijn administratie verkennende gesprekken met de industrie over mogelijke bijkomende maatregelen. Hieruit bleek dat de maatregelen die in de studies werden geïdentificeerd als de te nemen maatregelen, veelal geen evidente maatregelen zijn. De industrie heeft in tal van gevallen bedenkingen bij de technische en/of economische haalbaarheid ervan. Dit is onder meer het gevolg van het feit dat in de sectorstudies onmogelijk alle bedrijfs-specifieke aspecten, die vaak leiden tot de bedenkingen, in rekening kunnen worden gebracht.

Het studieprogramma omvatte ook een studie naar de inzetbaarheid van economische instrumenten in het reductiebeleid in Vlaanderen. Hierin worden een aantal mogelijke instrumenten zoals de emissiehandel en emissieheffing met verschillende modaliteiten, de Vlaremwijziging en de milieubeleidsovereenkomst, beoordeeld op basis van criteria zoals kostenefficiëntie, milieueffectiviteit, uitvoerbaarheid en rechtvaardigheid.

Uit de screening van de mogelijke instrumenten op basis van de toetsingscriteria, blijkt dat een emissieheffing het eenvoudigste instrument is en het beste scoorde op basis van de criteria. Bovendien zouden de in-

komsten van de heffing teruggekoppeld worden naar de industrie. Dit plaatst de totale last van de industrie in een ander licht. Andere heffingen worden niet teruggeplooid naar de sector, maar met de emissieheffing zou dat wel het geval zijn om de industrie bijkomend aan te moedigen. De heffing spoort de bedrijven ook aan tot procesoptimalisaties, wat heel moeilijk is op te leggen via andere instrumenten.

Mevrouw Eeckhout, we hebben hierover al uitgebreid gesproken met de doelgroepen en we zullen dat blijven doen. De emissieheffing draagt mijn voorkeur weg als instrument. Ik benadruk nogmaals het terugkoppelen van de heffing naar de sector. Het is mogelijk dat andere instrumenten inzake het NEC-plafond ons door de industrie worden aangereikt. We praten nu met de industrie, en ik ben altijd bereid om naar andere voorstellen te luisteren. U weet dat mijn beleid erop gericht is om in te gaan op betere voorstellen. De doelstelling zelf ligt vast, daarover kan niet meer gediscussieerd worden, maar de manier waarop we de doelstelling halen, is onderwerp van discussie en van verder overleg. Ik heb zelf een voorstel neergelegd op basis van het onderzoek door mijn administratie: de emissieheffing met terugkoppeling. Ik zal de gesprekken verder voeren en ik zal u zeker op de hoogte houden. Ik ga ervan uit dat we via overleg een goed instrument zullen vinden opdat we het plafond niet overschrijden, zoals ons wordt opgelegd door de Europese richtlijn.

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud dat de besprekingen met de SERV die in de krant werden aangekondigd, nog lopende zijn, dat er voorlopig nog geen resultaat werd geboekt en dat u ons op de hoogte zult brengen als dat het geval is.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Eeckhout, een aantal groepen neemt akte van het voorstel maar wil nog andere, creatievere voorstellen formuleren. Het overleg over die voorstellen is nu aan de gang.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ernstige bodem- en grondwaterverontreiniging in de omgeving van de Laak en de Winterbeek en de verantwoordelijkheid van Tessenderlo Chemie

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb deze vraag om uitleg ingediend op het moment dat zowel de Laak als de Winterbeek buiten hun oevers traden. Op die manier heb ik geprobeerd om de link te leggen met de discussie die op heel wat plaatsen gaande is in het licht van het openbaar onderzoek van de bekkens en de deelbekkens. We stellen vast dat er nog heel wat werk aan de winkel is voor we kunnen spreken van een 'integraal beheer waterlopenstelsel'. Gelukkig beschikken zowel het Netebekken als het Demerbekken nog over belangrijke openruimtegebieden die als buffer kunnen dienen bij overstromingen, en hopelijk in de toekomst zo zullen worden ingericht.

Ik focus enerzijds op de kwantiteit, maar anderzijds vooral op de kwaliteit van de twee rivieren. De Laak en de Winterbeek maken elk deel uit van een verschillend bekken, maar ze hebben gemeenschappelijk dat ze ontvanger zijn van een aanzienlijke lozing van één bedrijf: Tessenderlo Chemie. Ongeveer twee derde van de vuilvracht wordt afgeleid naar het Demerbekken en een derde naar het Netebekken. Als het vandaag overstroomt – gelukkig is dat nu niet het geval maar twee weken geleden wel – dan hebben we een dubbel probleem. Weilanden lopen onder met water van heel slechte kwaliteit, en het broze maatschappelijke draagvlak om water te dulden in natuurlijke overstromingsgebieden wordt zeker niet versterkt.

Onderzoek in het verleden heeft aangetoond dat een slibruiming heel duur is voor de overheid, en bovendien geen soelaas biedt. Aan de monding van de Laak wordt het probleem vooral gecreëerd door de te hoge waterstanden van de Grote Nete, na de ingrijpende Sigmawerken uit de jaren 80. Het water stapelt zich op tussen de hoge dijken omdat de Grote Nete, die onder tusschen een behoorlijke kwaliteit heeft, zeker stroomopwaarts van de Laak, van haar vallei wordt afgesneden. Daardoor is de opwaartse druk te hoog en overstroomt de Laak op heel wat gebieden.

Omwillen van de ernstige waterverontreiniging worden overstromingen met Laakwater lokaal niet gedragen. Het gaat om aanzienlijke gebieden. Uit lectuur maakte ik op dat het over 500 hectare overstromingsgebied gaat voor de 2 bekkens. In een recent rapport van Tessenderlo Chemie zou het zelfs om 600 tot 650 hectare gaan. Er is een aanzienlijke afzetting van zware metalen, het radioactieve radium 226 en calciumchloriden. Het gaat deels om historische verontreiniging, deels om actuele verontreiniging.

Het oriënterend bodemonderzoek of OBO, dat plaatsvond in 2002 en dat achteraf door OVAM conform werd verklaard, bevestigde wat de overheid al lang wist, namelijk dat er heel veel zware metalen aanwezig

zijn. Er is een ernstige verontreiniging en het probleem van de grote overstromingsgebieden wordt groter.

Belangrijk was één nieuw gegeven in dat onderzoek: er werd voor het eerst onderzoek gedaan naar diepere grondlagen en er werden concentraties gevonden op grote diepte, tot op de Boomse kleilaag die op 100 meter diepte zit. Er werden vooral chloriden gevonden, maar er hingen ook organische parameters aan vast, omdat chloriden de geleidbaarheid van vervuilende stoffen jammer genoeg vergroot.

Aan de andere kant worden de overstromingsgebieden groter door het toenemend aantal overstromingen. In het verleden zijn al meerdere pogingen ondernomen om het probleem van de Laak en Winterbeek zowel qua kwaliteit als qua kwantiteit op te lossen. Eind de jaren tachtig is er een grote ruiming geweest van de Laak, deels gefinancierd door de overheid, en deels door het bedrijf. Dat kostte 150 miljoen Belgische frank. Dit bracht soelaas voor even, maar niet voor lang.

Ook werden de vergunningsvoorwaarden voor de probleemparameters zware metalen en radium systematisch verscherpt. Ten slotte werden gesprekken aangeknoopt met de directie van het bedrijf om tot een gezamenlijk saneringsproject te komen. Er zou worden afgesproken om in cofinanciering een beschrijvend onderzoek te maken dat de problemen in detail in kaart brengt, om dan over te gaan tot een sanering.

Jammer genoeg zijn die gesprekken afgesprongen en is er geen concreet resultaat. Mijnheer de minister, anderhalf jaar geleden heb ik gevraagd of u die gesprekken opnieuw zou aanknopen en of u werk zou maken van de volgende fase in het Bodemsaneringsdecreet, het beschrijvende bodemonderzoek of BBO voor de Laak en de Winterbeek. U hebt toen geantwoord dat er een beschrijvend bodemonderzoek in fasen aan de gang was.

Ik heb twee documenten te pakken gekregen die zijn opgemaakt door een bureau in opdracht van het bedrijf zelf. Die kunnen echter bezwaarlijk het statuut van een beschrijvend bodemonderzoek hebben. Ze bevestigen wel de ernstige verontreiniging. Letterlijk staat er: "De gehalten aan cadmium en arseen in de bodemstalen zijn ernstig verhoogd en overschrijden in het landbouwgebied steeds de bodemsaneringsnorm type 2." Idem voor de accumulatie van de zware metalen in veevoer. In de Winterbeek spreekt men van een aanzienlijke overschrijding van de norm voor cadmium in veevoer. Wat me vooral bezorgd maakt, is dat die onderzoeken niet spreken over de migratie van de vervuiling naar de diepere grondwaterlagen.

Intussen is het Bodemsaneringsdecreet gewijzigd waardoor de waterloopbeheerder in de feiten verantwoordelijk is voor de saneringsplicht, en dus het opmaken van een BBO.

De door Vlaams minister Sannen in 2003 afgeleverde milieuvergunning betekende een belangrijke doorbraak in het dossier. Daarin werd afgesproken dat het bedrijf een impactstudie zou maken om ervoor te zorgen dat tegen 2011 de basiskwaliteitsdoelstellingen volgens de Europese kaderrichtlijn Water voor zoet oppervlaktewater te halen. U weet dat het probleem van Tessenlo wat betreft actuele vervuiling vooral een probleem is van zeer hoge waarden aan calciumchloriden en dat dit niet compatibel is met een zoet ecosysteem.

De impactstudie is besproken in een technische werkgroep waar de gemeentebesturen, provincies, administraties, het bedrijf en de milieuorganisaties deel van uitmaken. Ik begrijp uit de tussentijdse rapportering van die werkgroep dat er meerdere scenario's van lozing zijn bestudeerd, gaande van een nulsce­nario met geen lozing tot en met scenario's waarbij de lozingspijp een aanzienlijk aantal kilometers wordt verlegd naar hetzij het Netebekken hetzij het Demerbekken. De redenering van dit laatste scenario is dat daardoor de ecologische impact van de lozing op de plaats van lozing zou worden verminderd door het feit dat er een hoger debiet is. Het scenario dat door het bedrijf het meeste wordt verdedigd, is dat waarbij de lozingspijp acht tot tien kilometer wordt verplaatst naar Testelt voor Aarschot in het Demerbekken. Het goede nieuws is dat de Laak en de Nete dan verlost zijn van de vervuiling. Ik vraag me echter af of de studies die aan de basis liggen van de scenario's methodologisch wel voldoende op punt staan, en of de impact van een vrij aanzienlijke lozing in het Demerbekken niet wordt onderschat.

Mijnheer de minister, welke maatregelen plant u om de overstromingsproblemen in te dijken? Is er sprake van een verlaging van de dijken van de Nete ter hoogte van de samenvloeiing Laak en Nete om alzo het natuurlijk overstromingsregime ter hoogte van het natuurgebied Zammelsbroek te herstellen? Zijn er plannen om de Laak te ruimen? Zo ja, zijn de risico's van eventuele verdere doordringing voldoende in kaart gebracht?

Is er sprake van een officieel BBO of zijn de twee rapporten waaruit ik citeerde, de BBO's? Komt er een BBO die meer ten gronde de minder gekende problemen in kaart brengt? Zorgt het uitblijven van een BBO niet voor onzekerheid ter plaatse? Destijds zijn ongeveer 3000 bodemattesten afgeleverd aan alle boord-eigenaars langsheen Laak en Nete met aanbevelingen omtrent het telen van groenten en het laten drinken van vee. Zijn deze aanbevelingen ondertussen ter harte genomen en worden die ter plaatse gecontroleerd? Ik ben daar niet zo zeker van.

Hebt u ondertussen opnieuw gesprekken aangeknoopt met het bedrijf over het gezamenlijk aanpakken van de sanering? Ondertussen staat vast dat er gesaneerd zal

moeten worden, wat een aanzienlijke ingreep is, die veel zal kosten. Zijn er stappen gezet op dat vlak?

Steunt u het scenario waarbij het afvalwater zou worden afgeleid naar een ander bekken, meer bepaald het Demerbekken in Testelt? Zo ja, denkt u dat de ecologische gevolgen voor de ontvangende waterloop voldoende zijn bestudeerd? Stel dat dit scenario wordt uitgevoerd, wie moet dan opdraaien voor de kosten voor de aanleg van de pijp? We hebben nog niet zo lang geleden een niet zo leuk avontuur achter de rug met het aanleggen van een lozingspijp van Tessenderlo naar Antwerpen, die de overheid een flinke som geld heeft gekost.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Daems, om het overstromingsregime op de Grote Nete en Grote Laak te herstellen in de natuurlijke toestand heb ik het Zammelsbroek mee opgenomen in de beslissingen van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 en 28 april 2006 met betrekking tot de actualisatie van het Sigmaphan. Het Zammelsbroek heb ik meegenomen in het 'meest wenselijk alternatief' van de Grote Nete tussen Itegem, de Hellebrug, en Geel-Oosterlo. Alhoewel de beslissing vermeldt dat deze projecten niet later worden gestart dan 2015, wordt lokaal toch de nood gevoeld om sneller te werken in dit deelgebied van de Grote Netevallei.

De herinrichting van de vallei van de Grote Nete in het kader van het geactualiseerd Sigmaphan zal meer ruimte geven aan de Grote Nete en aldus de afwatering van de Grote Laak in de Grote Nete verbeteren. Aangezien de Grote Nete wordt beheerd door de afdeling Zeeschelde van de nv Waterwegen en Zeekanaal, en de Grote Laak door de afdeling Water van de VMM, geef ik de voorkeur aan een gezamenlijke aanpak van deze problematiek. Dit betekent concreet dat VMM en W&Z momenteel overleggen om gezamenlijk een ontwerp van studie in 2007 te lanceren voor herinrichtingswerken langs de Grote Nete vanaf de monding van de Grote Laak tot en met Geel-Wilders.

Dit gezamenlijke project beoogt tevens de betere bescherming van onder meer Geel-Oosterlo en de camping Netevallei, maar herstelt ook de relatie tussen rivier en vallei. Ook wat Geel-Zammel betreft, zullen we ons doel van het herstel van de oude overstromingsregimes bereiken. We hebben deze problematiek ter harte genomen. Er wordt versneld aan gewerkt door de VMM en Waterwegen en Zeekanaal.

Er zijn inderdaad plannen om de Laak te ruimen. Wel moeten we, zoals u zelf aangaf, rekening houden met de reële risico's op verontreiniging van het grondwater. De chloriden en de organische micropolluenten vanuit de Grote Laak vormen een ernstig probleem. De vraag rijst

wanneer we best ruimen en of we niet even moeten wachten tot de verontreiniging van de waterloop met deze polluenten in voldoende mate is teruggedrongen, in overeenstemming met de huidige milieuvergunning.

Dan kom ik tot de vragen over het beschrijvend bodemonderzoek. U verwijst terecht naar mijn antwoord van 28 april 2005. Ik heb toen gezegd dat Tessenderlo Chemie zich bereid heeft getoond om op eigen initiatief mee te doen aan de optie van de fasering van het beschrijvend bodemonderzoek. In een eerste fase werden er reeds twee studies gerealiseerd, namelijk met betrekking tot de infiltratie van zouten en met betrekking tot de opname van zware metalen door teeltgewassen. U verwees daar ook al naar. Er is hierbij echter nog geen sprake van officiële beschrijvende bodemonderzoeken. Deze studies kunnen nadien worden opgenomen als onderdeel van het beschrijvend bodemonderzoek, als onderbouwing van de risicoevaluatie. Ondertussen is Tessenderlo Chemie bezig met verdere onderzoeksverrichtingen, onder meer inzake een regionaal grondwatermodel. Ook deze studies zullen eventueel als onderdeel in het beschrijvend bodemonderzoek worden ingepast.

U vroeg of er ondertussen een beschrijvend bodemonderzoek is, uitgevoerd door de waterloopbeheerder. Er is nog geen akkoord over het verdere onderzoek en de finalisering tot een volledig beschrijvend bodemonderzoek. Ik hecht er heel veel belang aan dat de aspecten van het diepe grondwater voort worden onderzocht.

U vroeg of het uitblijven van dat beschrijvend bodemonderzoek niet voor onzekerheid zorgt. De OVAM heeft de opdracht gekregen de betrokkenen te informeren. Ik ga ervan uit dat ze ook deze opdracht zeer nauwgezet uitvoert. Er zijn vergaderingen georganiseerd ten behoeve van de landbouwers, waar de problematiek van de impact op de gewassen aan bod is gekomen.

Er zijn inderdaad gesprekken bezig met Tessenderlo Chemie, in het kader van de verantwoordelijkheid van alle betrokken partners. De voormelde studies, die nog niet volledig zijn afgerond, alsook de mogelijke oplossingen voor de lozingsvorm, waarop ik zo dadelijk zal terugkomen, vormen hiervoor een belangrijke basis.

U vroeg of ik het scenario steun waarbij het afvalwater van Tessenderlo Chemie wordt afgeleid naar de Demer, ergens ter hoogte van Aarschot. De beslissing over hoe de nieuwe lozings situatie eruit zal zien, is nog niet genomen. Ik zal me voor die beslissing baseren op de resultaten van de globale impactstudie en het planMER, waaraan momenteel de laatste hand wordt gelegd, rekening houdend met de toekomstige integrale waterbeheerplannen met betrekking tot de Demer. Dan heb ik het over het Ontwikkelingsplan Demer.

Op uw volgende vraag of dit geen ecologische gevolgen heeft voor de ontvangende waterloop, kan ik dus nog geen antwoord geven. Het MER zal daar meer duidelijkheid over verschaffen. U vroeg of de milieu-impact daarvan voldoende bestudeerd is. Die impact werd berekend in de globale impactstudie en getoetst in het plan-MER, waarvan ik de conformverklaring afwacht. De vraag wie dit zal betalen, is zeker nog niet aan de orde, daar een aantal beslissingen nog niet zijn genomen en ik de resultaten van al die studies afwacht.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat het kwantitatieve betreft, lijkt uw analyse me goed. U legt het verband tussen de kwaliteit en de inspanningen ter plaatse. Ik vind het ook goed dat er versneld een initiatief komt om te bekijken of de flessenhals ter hoogte van de samenvloeiing van Laak en Nete niet deels kan worden weggenomen. U legt ook het verband tussen de problemen van migratie en de beslissing om te ruimen. Dat lijkt me correct.

Ik heb wel wat meer bedenkingen bij uw andere antwoorden. U zegt dat de twee deelstudies kunnen worden opgenomen als onderdeel van een beschrijvend bodemonderzoek. Is mijn analyse dan juist dat de waterloopbeheerder, in dit geval het Vlaamse Gewest, nu een BBO zal maken of aan het maken is? De kaarten liggen op tafel, nu moet het gebied enkel nog wat meer in detail worden onderzocht en moet er een sanering worden doorgevoerd. Het gaat hier immers om een ernstig probleem. Het BBO is fundamenteel om voortgang te kunnen maken in de sanering.

In 2003 is er inderdaad een informatieronde geweest voor de gemeenten, voor de bevolking en voor doelgroepen zoals de land- en tuinbouwers. Sindsdien is er niets meer gebeurd. Ook vandaag stel ik vast dat het vee nog regelmatig van dat water drinkt terwijl dat heel duidelijk is afgeraden in die informatiecampaagne van de overheid. Het lijkt me dan ook goed om eens na te gaan of daar nog altijd voldoende aandacht aan wordt geschonken. Ik denk dat de situatie hier even ernstig is als een beetje verderop in Balen, Mol en omgeving waar men geconfronteerd wordt met de zware metalenvervuiling.

Wat de verlegging van het lozingspunt betreft, voldoet uw antwoord aan de verwachtingen. U kunt niet vooruitlopen op wat nog beslist moet worden. Een punt is me echter niet duidelijk. Voor de berekening van de impact verwijst u naar een plan-MER in het kader van het Demerbekken. Er bestaat vandaag echter al een impactstudie waar ik zelf heel wat vragen bij heb. In die studie staat dat een lozing in de Demer op bepaalde punten qua ecologische impact verwaarloosbaar is. Volgens mij is dat niet helemaal correct omdat een aantal premissen uit de studie minstens in twijfel kunnen worden getrokken.

Mijn vraag is dan ook of u nog een impactstudie zult laten uitvoeren, naast de reeds bestaande?

Minister Kris Peeters: Mijnheer Daems, u weet heel goed dat dit een complex en delicaat dossier is. Ik zal nogmaals aan OVAM vragen om de aandacht niet te laten verslappen.

Wat die impactstudie betreft, moet er een aftoetsing zijn aan het plan-MER. Ik wil dan ook niet op de zaken vooruitlopen. Het is in elk geval nu niet de bedoeling een nieuwe impactstudie te maken.

Mijnheer Daems, in uw vorig leven hebt u het dossier van het BBO van zeer nabij gevolgd. Er is nog geen officieel BBO. De studies die nu worden of zijn uitgevoerd, kunnen evenwel toegevoegd worden aan het BBO.

De heer Rudi Daems: Het is me nog steeds niet duidelijk of er nu al dan niet een BBO komt in opdracht van de waterloopbeheerder.

Minister Kris Peeters: Ik heb mijn antwoord gegeven en daar zult u het mee moeten stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de toepassing van artikel 14 van het nieuwe mest-decreet

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, artikel 14 van het nieuwe mestdecreet regelt onder meer de termijnen waarbinnen staalnames moeten gebeuren met het oog op het vaststellen van de nitraatresiduwaarden in landbouwgrond. Die termijn loopt van 1 oktober tot 15 november.

Blijkbaar levert dit tijdstip problemen op wanneer het gaat om landbouwgronden die beplant zijn met bloemkolen, spruiten of andere producten zoals koolzaad. Deze groenten zijn nog volop in groei op het ogenblik van de metingen en kunnen dan ook nog niet alle benodigde opgebrachte meststoffen hebben opgenomen. In vele gevallen zou een bemonstering resulteren in een overschrijding van de nitraatresiduwaarde met boetes voor de betrokken landbouwer tot gevolg. Dat probleem zou zich niet voordoen indien de groei van deze groenten voltooid zou zijn. Het decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering in haar uitvoeringsbesluiten nadere regels kan vastleggen over deze bemonstering.

Mijnheer de minister, wordt er bij de staalnames die het nitraatresidu moeten bepalen, rekening gehouden met de teelt die op de betrokken grond plaatsvindt en de groeifase waarin deze teelt zich bevindt? Zult u daar in de uitvoeringsbesluiten over het nieuwe mestdecreet rekening mee houden om onterechte boetes te voorkomen?

– *De heer Patrick Lachaert treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik onderschrijf de vraag van de heer Callens. Ik wil echter opmerken dat bij de bespreking van het mestdecreet de heer Wymeersch verschillende opmerkingen heeft gemaakt over de nitraatresidustaalnames. Het enthousiasme van de heer Callens en anderen om onze amendementen ter zake goed te keuren was toen niet zo groot. Indien dat wel gebeurd was, dan was deze vraag vandaag overbodig.

De heer Karlos Callens: Wij hebben toen gezegd dat het te vroeg was om de perfecte beslissing te kunnen nemen en hebben dat overgelaten aan de minister.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Het huidige decreet gaat uit van een staalname tussen 1 oktober en 15 november. Deze periode werd ook in het oude mestdecreet gehanteerd en stemt overeen met de periode in het jaar waarin er zo goed als geen opname meer is van stikstof en voordat door de najaarsregens de overblijvende stikstof begint uit te spoelen naar oppervlakte- en grondwater. Er werd niet in een onderscheid voorzien tussen het al dan niet beteeld zijn van de grond.

Het is echter zo dat er in functie van de weersomstandigheden een aantal teelten zijn, zoals die van bloemkolen en van prei, die in oktober nog nutriënten opnemen en waarvan de vruchten nog na 1 oktober geoogst worden. Ik laat de Mestbank de mogelijkheid onderzoeken om in de volgende periode de staalname van deze vollegrondsteelten te organiseren vanaf 1 november.

Ik wil erop wijzen dat ook de landbouwer verantwoordelijkheid draagt in verband met de aanwezigheid van oogstresten. Vooral bij bloemkolen kunnen deze oogstresten, namelijk de bladeren, bij ontbinding nog veel stikstof afgeven die in de winter uitspoelt. Een aangepaste bedrijfsvoering kan dit tegengaan. Hetzelfde fenomeen kan zich voordoen bij sommige soorten groenbemesters die bij een vroege vorst op het veld composteren. Een aantal landbouwers heeft nog steeds het idee dat een groenbemester fors moet groeien. Het lijkt mij nuttig om bij de voorlichting te benadrukken dat een groenbemester in deze als ‘catch crop’ dient. De groenbemester dient dus om de aanwezige reststikstof vast te leggen en hoeft zelf niet bemest te worden. Een

goede teelttechniek waarbij rekening gehouden wordt met de plicht om de uitspoeling van reststikstof naar het oppervlaktewater met alle mogelijke middelen te beperken, is dus noodzakelijk.

Zoals gezegd, kan er niet worden afgeweken van de decretaal vastgestelde periode tussen 1 oktober en 15 november. Ik onderzoek wel of voor bepaalde teelten de staalname volgens het lastenboek in een specifiek deel van die periode genomen dient te worden. Ik zal me baseren op de bevindingen van wetenschappers die ter zake gespecialiseerd zijn. Ik heb 50.000 euro vrijgemaakt om hierover wetenschappelijk onderzoek te laten uitvoeren. De studie is gestart op 1 februari en loopt gedurende 1 jaar. Het doel van deze studie is meervoudig.

Ten eerste wordt er gezocht naar verbanden tussen het management van de tuinbouwer en het nitraatresidu. Hiertoe worden via een enquête een 800-tal tuinbouwers bevraagd bij wie in 2006 een nitraatresidu bepaald werd.

Ten tweede zullen tijdens een deskstudie de beïnvloedingsfactoren opgelijst worden die bepalend zijn voor het nitraatresidu in de tuinbouw. Aan de hand van al deze gegevens zullen de wetenschappers aanbevelingen formuleren ten behoeve van de tuinbouwers, die zo een instrumentarium aangereikt kunnen krijgen om hun residu onder controle te houden.

Ten derde zullen er aanbevelingen voor landbouw- en milieukundig haalbare nitraatresidunormen voor de verschillende tuinbouwteelten geformuleerd worden.

Een eerste vergadering van de stuurgroep die dit onderzoek begeleidt, vond plaats op 5 februari. U merkt dus hoe snel er wordt gewerkt. In deze stuurgroep worden de overheid, de land- en tuinbouwsector en de onderzoeksinstellingen voor tuinbouw vertegenwoordigd. Zij zullen het onderzoek bijsturen, ondersteuning geven waar nodig en op die manier het draagvlak vergroten.

Het spreekt vanzelf dat ik de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek zal gebruiken om artikel 14 genuanceerd toe te passen met het oog op het bereiken van de doelstellingen van de nitraatrichtlijn. Dit kan een wijziging inhouden van het staalnametijdstip, maar evengoed een differentiatie van de grenswaarde afhankelijk van de teelt of de teelteigenschappen. Het onderzoek moet dit alles uitwijzen en er zal niet steeds een uitvoeringsbesluit nodig zijn.

Ik wil nog even benadrukken dat de nitraatresiduwaarde niets anders is dan de vertaling van de grenswaarde van 50 milligram nitraat per liter water uit de nitraatrichtlijn. Wie bezorgd is om de kwaliteit van het

oppervlaktewater en het grondwater, zal erop toezien dat de nitraatresiduwaarde zo laag mogelijk blijft. Dat gebeurt al jaren door de land- en tuinbouwers en hun voorlichters en ik twijfel er niet aan dat zij bereid zijn om hieraan te blijven werken en het doel te halen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, ik dank u voor dit positieve antwoord. U zult begrijpen dat het belangrijk is voor de sector in mijn streek om redelijk snel een antwoord te krijgen. In mijn streek worden dergelijke producten immers op honderden tot duizenden hectare grond gekweekt. De producten zijn niet alleen belangrijk voor de veiling, maar ook voor de diepvriesbedrijven. Het zou voor deze toch wel grote sector niet goed zijn indien er wordt gedreigd met straffen of boetes voor iets waar ze niet zelf de directe oorzaak van zijn. Het gaat trouwens om een sector waarin nog heel veel manueel werk wordt verricht. Ik hoop dat uw positief antwoord positief zal blijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de termijnoverschrijding bij beroepsbeslissingen inzake milieuvergunningen

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 2004 werd ten gevolge van een Europese richtlijn het systeem van de stilzwijgende milieuvergunningbeslissing opgeheven en verviel bijgevolg ook de bindende termijn waarbinnen een bestendige deputatie of de minister een uitspraak diende te doen over een milieuvergunning. Nochtans bleven de indicatieve termijnen behouden waarbinnen een beslissing best genomen dient te worden.

Om de nodige rechtszekerheid te bieden aan de betrokken bedrijven en de nodige transparantie aan de betrokken burgers, bijvoorbeeld de beroepsindieners, werd het milieuvergunningendecreet gewijzigd. Aan het parlement moet jaarlijks verslag worden uitgebracht over de termijnoverschrijding en van de opgave van de redenen daarvoor. Aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning werd een artikel 6bis toegevoegd, dat als volgt luidt: "De voor vergunningverlening bevoegde overheden brengen jaarlijks verslag uit over de naleving van de in dit decreet voorziene beslissingstermijnen. Dit verslag wordt overgemaakt aan het parlement en wordt openbaar gemaakt. Er wordt voor het eerst verslag gegeven over de vergunningen, aangevraagd in 2004."

Mijnheer de minister, ik werd nog nooit in kennis gesteld van het bestaan van een dergelijk verslag. Ik heb navraag gedaan bij de diensten van het Vlaams Parlement. Ook zij hebben geen verslagen ontvangen voor de jaren 2004 en 2005 over de naleving van de Vlaremtermijnen in beroep. Het enige verslag dat het Vlaams Parlement inzake deze plicht al heeft ontvangen, is dat van de stad Geraardsbergen inzake vergunningen die werden aangevraagd in 2004.

Ik heb niet echt zicht op het totale aantal dossiers met een termijnoverschrijding. De concrete aanleiding voor mijn vraag is het uitblijven van een beslissing over een belangrijk beroepsdossier dat onder uw bevoegdheden valt. Het is het dossier inzake het klasse 1-stort Remo in Houthalen-Helchteren. De termijn voor deze beslissing is al ongeveer 7 maanden overschreden. In juli van vorig jaar heeft de gewestelijke milieuvergunningcommissie u een advies verleend en u voorgesteld om de beslissing van de bestendige deputatie teniet te doen en om de vergunning voor het stort te weigeren. Dit voorstel was gebaseerd op negatieve adviezen van de administratie Natuur, van de afvalstoffenmaatschappij en van de administratie Ruimtelijke Ordening.

De termijnoverschrijding met 7 maanden is volgens mij in strijd met de motivatie van de decreetgever, die via een verslag aan het parlement in de spreekwoordelijke stok achter de deur voorzag. We hebben hierover al eerder even gedebatteerd naar aanleiding van de beleidsbrief, maar u ging niet op dit onderwerp in.

Mijnheer de minister, waarom werd het verslag over termijnoverschrijdingen in Vlaremdossiers in 2004 en 2005 niet overgemaakt aan het parlement? Is het mogelijk om vooralsnog een verslag te krijgen van die 2 jaren en van 2006, indien het al klaar is? Hoeveel dossiers waren er in 2004 en 2005 waarvoor de termijnen van Vlaremen werden overschreden? Wat is de reden daarvoor? In hoeveel gevallen ging het om een moeilijke beslissing omdat uw administratie een negatief advies afleverde? Bestaat er geen risico dat, zeker in geval van onredelijke termijnoverschrijding, dat in de kaart wordt gespeeld van hetzij exploitant hetzij andere beroepsindieners, omdat dit achteraf bij de Raad Van State kan worden aangevoerd als argument tot nietigverklaring van de beslissing?

Mijnheer de minister, niet zo lang geleden hebben we een beslissing genomen om een schorsend beroep maximaal 150 dagen te laten gelden. Als u geen beslissing neemt binnen die 150 dagen, dan ontnemt u de mogelijkheid voor adviesverlenende instanties of gemeenten om een schorsend beroep in te stellen.

Mijnheer de minister, klopt het dat er al zeven maanden een beslissing op uw tafel ligt? Wat is daarvoor de reden? In het verleden zijn een oriënterend en een be-

schrijvend bodemonderzoek gebeurd over de sanering van de stortplaats Remo. Er werd een ernstige overschrijding vastgesteld. Zitten we nu in de fase van het saneringsproject?

De voorzitter: Ter informatie voor de juridische kant van de zaak: de termijn van zestig dagen voor de Raad van State begint maar te lopen na de laatste administratieve beslissing, die definitief is en in het hoogste orgaan wordt genomen.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Daems, vermits de totale afhandelingstermijn van een Vlarem-aanvraag in eerste aanleg en in beroep twaalf kalendermaanden kan bestrijken, dient de gevraagde verslaggeving steeds zeker twee kalenderjaren te beslaan. Over een milieuvergunningsaanvraag ingediend in december 2004 zal normaal pas eind 2005 definitief in beroep kunnen worden beslist. Om deze reden kon pas in 2006 het verslag over het jaar 2004 worden opgemaakt.

Het jaarverslag 2004-2005 werd opgemaakt door de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en werd megedeeld aan de Vlaamse Regering in zitting van 19 mei 2006. Misschien is de communicatie bij die gelegenheid slecht gelopen, maar het stuk is openbaar gemaakt op de website van de afdeling Milieuvergunningen. We hebben de logica van wat de wetgever bedoelde in 1985, nageleefd. De opmaak van het volgende jaarverslag is in voorbereiding.

We kunnen aannemen dat de decreetgever deze verslaggeving in de plaats heeft willen stellen van de stilzwijgende vergunningsuitspraken die waren gepland in het opgeheven artikel 25. Het betreft bijgevolg enerzijds de uitspraken over beroepen tegen beslissingen in eerste aanleg over milieuvergunningsaanvragen en anderzijds de definitieve beslissingen na een in beroep verleende proefvergunning. Het verslag bevat een gedetailleerde, nominatieve lijst van de betreffende dossiers.

In het jaar 2004 werden bij het ambt van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu 201 beroepsdossiers in behandeling genomen. Tot voor 1 maart 2004 golden nog de regels van artikel 25 aangaande stilzwijgende vergunningen en werd soms nog de regel toegepast tot verlenging van de beslissingstermijn. Vanaf 1 maart 2004 is deze verlengingsregel logischerwijze niet meer toegepast voor de beroepen bij de minister. Voor 20 van de in 2004 in behandeling genomen beroepsdossiers, dus 20 van de 201, is de beslissing niet binnen de in het decreet voorgeschreven verlengde termijn van 6 maanden getroffen.

In het jaar 2004 werden bij de deputaties van de 5 provincieraden 232 beroepsdossiers in behandeling genomen. Voor één dossier hiervan werd de beslissing ge-

troffen buiten de in het decreet voorgeschreven verlengbare termijn van 5 maanden.

Wat de definitieve beslissingen na een in beroep verleende proefvergunning betreft: in het jaar 2004 werd bij het ambt van de Vlaamse minister van Leefmilieu de procedure opgestart voor 10 definitieve uitspraken in beroep na verlenging van een proefvergunning. Voor 3 dossiers werd de beslissing getroffen buiten de in het decreet voorgeschreven termijn.

In het jaar 2004 werd bij de deputaties van de 5 provincieraden de procedure opgestart voor 10 definitieve uitspraken in beroep na verlenging van een proefvergunning. Voor geen enkel dossier hiervan werd de beslissing getroffen buiten de in het decreet voorgeschreven termijn.

De vaak voorkomende reden voor het overschrijden van de Vlarem-termijnen voor bepaalde dossiers, zeker in beroep, is het feit dat aan het dossier, na de opmaak van een ontwerpbesluit door de administratie en overmaking van het dossier aan het kabinet van de minister van Leefmilieu, nog nieuwe gegevens of dossierstukken worden toegevoegd. De nodige evaluatie van deze nieuwe elementen veroorzaakt in dit geval vaak een vertraging van de beslissing.

Inzake het concrete dossier van het Remostort heeft mijn administratie een voorstel tot beslissing aan mij overgemaakt op 14 juli 2006. Door de exploitant werd inmiddels bijkomende informatie aangebracht, welke een verdere evaluatie behoeft. Een beslissing wordt heel binnenkort verwacht.

Mijnheer Daems, u vroeg ook naar de stand van zaken in het saneringsdossier. De oorspronkelijke termijn voor het indienen van het bodemsaneringsproject was augustus 2004. Omwille van de zeer complexe verontreinigingssituatie en de noodzaak om pilootproeven uit te voeren, was deze termijn niet haalbaar. De termijn werd dan ook na een gemotiveerde aanvraag verlengd tot december 2006. Het bodemsaneringsproject is intussen zo goed als klaar. Een eerste versie is in november toegelicht op de kantoren van de OVAM. Omdat Remo niet de enige saneringsplichtige is voor de stortplaatsen, zijn momenteel onderhandelingen lopende met de andere saneringsplichtige om de sanering gezamenlijk uit te voeren. Om deze onderhandelingen alle kansen te geven, is de termijn nogmaals voor een beperkte tijd verlengd tot 1 april 2007.

De voorzitter: Mijnheer Daems, we zullen het verslag over de termijnen ter beschikking stellen van de commissieleden via intranet. Het is al wel een openbaar document sinds de kennisname door de Vlaamse Regering.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb geen inzage in de documenten van de Vlaamse Regering. Als lid van de oppositie is het vaak een hele klus om een document van de Vlaamse Regering te pakken te krijgen. Het artikel in het milieuvergunningendecreet is duidelijk. Het stelt dat bevoegde overheden jaarlijks verslag uitbrengen over naleving van de in het decreet opgenomen beslissingstermijnen en dat dit verslag aan het parlement wordt overgemaakt.

Minister Kris Peeters: Dat geldt voor de vergunningen vanaf 2004.

De heer Rudi Daems: De mededeling is vorig jaar in mei op de regering geweest. Het was logisch geweest dat u dit verslag toen aan het Vlaams Parlement had bezorgd.

Minister Kris Peeters: Daar hebt u een punt. Ik zal het aan de commissieleden overmaken.

De heer Rudi Daems: U zegt dat ongeveer 10 percent van de door uw behandelde beroepen buiten de termijn valt. Het lijkt me nuttig om daarover te debatteren in deze commissie om na te gaan wat er aan de grondslag ligt van de aanzienlijke termijnoverschrijdingen. Toen er nog sprake was van een stilzwijgende vergunning, kreeg de minister dikwijls nieuwe informatie. Dan nog werd de beslissing binnen drie maanden genomen.

Het is op zich goed om op basis van nieuwe informatie bijkomend onderzoek te doen, maar het duurt zeer lang wat het Remo-stort betreft. De elementen in dit dossier zijn nochtans glashelder. Er is een probleem met de naleving van de Europese wetgeving op de speciale beschermingszones. Dat weet u en daar is geen speld tussen te krijgen. Het is niet alleen een verhaal van natuur. De adviezen van Ruimtelijke Ordening en OVAM zeggen dat het verlenen van een dergelijke stortvergunning absurd is en niet meer van deze tijd. De elementen voor het nemen van een beslissing zijn duidelijk en zo lang treuzelen is geen voorbeeld van deugdelijk bestuur.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Linda Visser tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aanpak van de blootstellingsonderzoeken en de milieuverontreiniging in Noord-Limburg

De voorzitter: Mevrouw Visser heeft het woord.

Mevrouw Linda Visser: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een jaar geleden werd naar aanleiding

van een onderzoekscampagne in Noord-Limburg een verhoogd risico op longkanker vastgesteld. De Vlaamse Regering lanceerde toen haar actieplan cadmium, waardoor inwoners van Noord-Limburg tegen een verminderd tarief hun putwater en tuingrond konden laten onderzoeken. Onlangs werd nogmaals bevestigd dat de bodemverontreiniging vooral in de omgeving van de vroegere zinkfabrieken verantwoordelijk is voor de vervuiling van het grondwater. Er werd namelijk een verhoogde aanwezigheid van cadmium, lood en arseen vastgesteld. Nu wordt de bewoners opnieuw aangeraden hun groenten niet te besproeien met dit water, het water niet te gebruiken om te poetsen en zeker niet om te drinken. In de loop van 2007 zal het actieplan worden voortgezet met een blootstellingsonderzoek. De blootstelling aan zware metalen wordt onderzocht via bloed- en urinestalen van duizend volwassenen en zeshonderd kleuters.

Mijnheer de minister, welke concrete maatregelen zijn reeds genomen ten aanzien van de bodemverontreiniging voor de inwoners van Noord-Limburg, meer bepaald de gemeenten Lommel, Neerpelt, Overpelt en Hamont-Achel? Op welke manier worden deze maatregelen gecommuniceerd naar de bevolking? Welke volwassenen en kleuters worden bereikt met het blootstellingsonderzoek aan zware metalen? Op welke manier zullen deze worden geselecteerd, gelet op de vrees en onrust van veel buurtbewoners? Hoe wordt er omgegaan met het gegeven dat zes van de tien onderzochte waterstalen boven de drinkwaternorm liggen? Welke maatregelen zullen hiervoor worden getroffen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Visser, de concrete maatregelen die tot nu toe genomen zijn ten aanzien van de problematiek van bodemverontreiniging voor de inwoners van Noord-Limburg, omvatten meerdere acties die in het actieplan cadmium zijn opgenomen. De reeds van kracht zijnde maatregelen, namelijk het verstrekken van teeltadvies en advies met betrekking tot het gebruik van grondwater, worden voortgezet. Bijkomend werden staalnamecampagnes naar bodem en putwater uitgevoerd. Op het vlak van de acties rond bodemsanering werden ter hoogte van de meest belaste woongebieden – het dichtste bij de fabrieken – de zinkassen verwijderd door Umicore en OVAM. Voor de verwijdering van zinkassen in de bredere omgeving wordt momenteel aan een oplossing gewerkt.

De huidige maatregelen zoals het verstrekken van teeltadvies, advies over gebruik van putwater, advies bij algemeen onderhoud enzovoort, worden gecommuniceerd aan de hand van folders, posters, websites en informatievergaderingen. Ik heb wel uit de krant begrepen dat er niet echt veel aanwezigen waren op de

vergadering van gisterenavond. Eveneens kan de bevolking met zijn vragen terecht bij de medisch milieukundigen, afgekort MMK's, en bij het lokale gezondheids-overleg, de LOGO's. Met betrekking tot de verwijdering van de zinkassen hebben Umicore en OVAM de bewoners via informatievergaderingen, brieven, informatiekrantjes en huisbezoeken bereikt. In de loop van februari zal de bevolking worden geïnformeerd betreffende de algemene stand van zaken van het cadmiumactieplan.

Het blootstellingsonderzoek dat onlangs werd opgestart in de Noorderkempen, is een gezamenlijk initiatief van mij en minister Vervotte, bevoegd voor Volksgezondheid. Het onderzoek richt zich op volwassen mannen en vrouwen, zowel rokers als niet-rokers van 20 tot en met 80 jaar die reeds acht jaar in het vervuilde gebied wonen, en kleuters van 2,5 tot en met 6 jaar die in het vervuilde gebied wonen én schoollopen. Tevens wordt in een minder vervuild controlegebied een gelijkaardig aantal deelnemers ter vergelijking gerekruteerd.

De verdeling van de steekproefgrootte voor de volwassen deelnemers is als volgt: 400 stalen in de zes onderzoeksgebieden conform de onderzoeksgebieden van professor Staessen, 400 stalen in Hechtel-Eksel dat het controlegebied is en 400 stalen in het belaste gebied buiten het onderzoeksgebied van professor Staessen.

Dan had u nog vragen over de waterstalen. Het betreft hier putwaterstalen. Bij overschrijding van een of meer drinkwaternormen in putwater is het ongeschikt voor menselijke consumptie, voor bevloeiing van moestuinen en voor het gebruik in kinderbades. De betrokken regio werd en wordt specifiek over het gebruik van putwater gesensibiliseerd via de medisch milieukundigen, onder andere via brochures die ze hierover verspreiden.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik heb er weinig aan toe te voegen. Ik ben blij dat u voldoende aandacht aan dit probleem besteedt. Ik heb inderdaad ook in de krant gelezen dat er weinig volk was op de vergadering in Hechtel-Eksel, maar in dit gebied ligt men daar niet van wakker. Ik denk dat er meer volk zal zijn vanavond op de vergaderingen in Noord-Limburg, Overpelt en Lommel. Daar ligt men er wel van wakker.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
